

100 lat Niepodległości Polski 1918-2018

Jako naśladowcy Jezusa Chrystusa, skupieni w Kościele Chrystusowym w RP, obchody 100-lecia odzyskania niepodległości Polski traktujemy przede wszystkim jako wezwanie do oddania chwały i podziękowania Bogu za wolny i niepodległy kraj ojczysty.

Pamiętając o bolesnych i tragicznych dla narodu 123 latach życia pod zaborami, o próbach niszczenia Polski jako państwa, fizycznego wyniszczenia, wynarodowienia, ograbiania z języka, kultury i majątku mamy również szczególny powód do wyrażenia szacunku i uznania ludziom, którzy przyczynili się do tego, że jesteśmy dziś wolnym narodem i mamy niepodległe państwo.

Świętowanie 100-lecia odzyskania niepodległości bez refleksji nad tym, co doprowadziło do jej utraty, może grozić niechcianą powtórką z historii. Przy okazji okolicznościowej refleksji narodowej nie możemy pominąć milczeniem przyczyn naszych ojczyznianych porażek w przeszłości. A nie były to tylko powody zewnętrzne, w postaci zaborczo i agresywnie nastawionych państw sąsiednich, wykorzystujących słabość Rzeczypospolitej. Przyczyny narodowych tarapatów wielokrotnie wynikały ze słabości wewnętrznych: egoistycznej wolności szlacheckiej prowadzącej do nieposzanowania prawa, ducha niezgody, skłócenia, podziałów, braku szacunku dla mniejszości narodowych i religijnych.

Wolność i niepodległość nigdy nie są dane raz na zawsze. Trzeba o nie dbać, pielęgnować i chronić. Nasz Pan i Nauczyciel Jezus Chrystus przestrzegał: „Każde królestwo, rozdwojone samo w sobie, pustoszeje, i żadne miasto czy dom, rozdwojony sam w sobie, nie ostoi się” (Mt 12:25). Dlatego w tych dniach, gdy milowy kamień 100-lecia przypomina zarówno tragiczne losy narodu, jak i radość odzyskania niepodległości i powrotu Polski na mapy świata, chętnie przyłączamy się do chóru rodaków we wspólnej modlitwie, wyrażonej słowami starego hymnu: „Przed Twe ołtarze zanosim błaganie: Ojczyznę wolną pobłogosław Panie”.

Zawierając Bogu Najwyższemu losy naszej Ojczyzny w XXI wieku, wołamy do Boga: Zachowaj nas, Panie, od zewnętrznych wrogów i od wewnętrznej wrogości do innych ludzi. Wyzwól od grzechu, obojętności, nietolerancji, lęku wobec obcych, nienawiści i pogardy dla drugiego człowieka. Obdarz nasz naród mądrością do wyboru mądrych i dobrych przywódców, którzy nie będą powtarzać starych błędów w zarządzaniu krajem, miastami, gminami, regionami. Modlimy się o szlachetne władze ustawodawcze, wykonawcze i sądownicze, które będą współdziałać dla dobra Ojczyzny i pomyślności jej obywateli.

A w naszych codziennych modlitwach wstawiamy się za osobami najbardziej wpływowymi w społeczeństwie: za politykami, dziennikarzami, prawnikami, twórcami kultury, nauczycielami, duszopasterzami, przedsiębiorcami, aby potrafili nie tylko współistnieć, ale współpracować i współtworzyć dobrą teraźniejszość i przyszłość dla następnych pokoleń narodu, by byli godni biblijnego miana „pokój czyniących”.

Świętując, rozmyślając i modląc się o naszą ziemską Ojczyznę, nie zapominamy apostołskiego przypomnienia o podwójnym obywatelstwie chrześcijan: „Nasza zaś ojczyzna jest w niebie, skąd też Zbawiciela oczekujemy, Pana Jezusa Chrystusa” (Flp 3:20-21). Tęskniąc za wieczną ojczyzną, wzywamy wszystkich do pojednania się z Bogiem i wołamy: Przyjdź, Panie Jezu! Przyjdź Królestwo Twoje!

W imieniu Rady Krajowej Kościoła Chrystusowego w RP

Pastor W. Andrzej Bajęński
Prezbiter Naczelny – Biskup Kościoła